

מסורת הש"ס

או שעירה ונכור מביא פר:
הוא ומוֹלֵא מכללו דיחיד מביא
א כשגגה מעשה בלא העלם
וי. כלל כדאמר לקמן דכתיב

לְבוֹר מוֹלֵא מְכַלֵּל יוֹחִיד. דִּיחִיד מְבִיא כְּשֶׁבָה
נָשִׂיא מוֹלֵא מְכַלֵּל יוֹחִיד. דְּכַלֵּל אֵס נֶפֶשׁ אַחַת⁽²⁾
כְּשֶׁבָה אִו שְׁעִירָה וְנָשִׂיא מְבִיא שְׁעִיר: מִה נָשִׂי
דְּבִר וְכוּ': לְבוֹר כְּפֹר וְאִין מְבִיאִין אֶסס חֵלֵל
וְהָאֵס מְבִיאִין חֵלֵל: וְכֵן נֶפֶשׁ חֵלֵל וְהָאֵס מְבִיאִין חֵלֵל

1. אם הבדן המשיח חזקא לאשמת העם ודקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לץ לחטאת: ויקרא ד ג
2. והביא איל תמים מן הצאן בערבך לאשם אל הבדן וכפר עליו הבדן על שגגתו אשר שגג ודוא לא ידע ונסלח לו:

[illegible]

לכבוד משה חיים אבר
שנתן משה עמ' העלם רב
מכפר נסי עמ'ם כשהיה
ועשה [משה] [עמ'ם], ולא
הניח [משה] צריך עמ' לזה
הדא יקר רש' במרמא, ועוד
מסביל הדמיון בל' ע"ז
[וליתא] [וליתא] לפרוש דאך
עם הרהר ועשה משה עם
הצבצ' ע"ז מ'תפ' עמ'ם
דא מ'ת' בעבודת כוכבים
י'ת'ה, ונראה לפרש שאין ביד
תיכין ב' תחילת דבור הוא.
ואע"י [תן ושאין] [דמסאן]
כ"ה ע'ת' ב'ר'ס' [דמסאן] י'ת'
שאין כ"ה מ'ת'ן הוא תחילת
הדבור [הוא] כ"ה הוא ואם
י'ת' מ'ת'ן ר'א, שאין ב'ת'.

חייבין. פרש"י דיל סתמא בריש
אהא דאמר שמואל אין ביד חזי
למיד לקמן ביד מביאין פה וכו'
על הבאת קרבן קאי דומיא דמש
הוא שלא וביא ושקלי וטרי עד
ה"ד הא דקאמרת הורה בס"ע מ
וגם הורו ביד. ומוקי לה ר"פ
כולי למורה כשמעון בן עזאי
אוי להוראה אי לא משבת רא

כי כל דגל היו לו ג' נשיאים ואילו ההמחנות נמי מעין נחלה היתה ששנחלקו לשאת מטותיהם להן נה

עצבור מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל
יחיד מה צבור אין חייבין אלא על העלם
דבר עם שגגת מעשה אף משיח לא ידא
חייב⁶ אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה
אין כלל לדרך זו נשיא מוצא מכלל יחיד
ומשיח מוצא מכלל יחיד מה נשיא מביא
בשבשגגת מעשה בלא העלם דבר אף משיח
מביא בשגגת מעשה בלא העלם דבר נראה
למי דומה צבור בפר יואין מביאין אשם
תלוי ומשיח בפר יואין מביא אשם תלוי מה
עצבור אין חייב אלא על העלם דבר עם
שגגת מעשה אף משיח לא ידא חייב אלא
על העלם דבר עם שגגת מעשה או כלל
לדרך זו נשיא מביא שעירה בעבורת כוכבים
ומביא אשם ודאי ומשיח מביא שעירה
בעבורת כוכבים ומביא אשם ודאי מה נשיא
מביא בשגגת מעשה אף משיח מביא בשגגת
מעשה תלוי לאשמת העם הרי ידא משיח
בצבור מה צבור אינו מביא אלא על העלם
דבר עם שגגת מעשה אף משיח אינו מביא
על העלם דבר עם שגגת מעשה אימא
צבור תורה ועשו אחריו בהוראתו חייבין
אף משיח כשהורה ועשו אחריו בהוראתו חייב
חייב תלוי⁷ הקריב על חטאתו אחריו חטא
על מה שחטא הוא מביא ואין מביא על
שגגתו אשר שגג מ שחטאתו ושגגתו שיה
יצא משיח שאין שגגתו וחטאתו שיה דכתיב
לאשמת העם הרי הוא משיח בצבור לאשמת
העם ע"כ לא קאמר ליה אלא אשם דרי
ונספכה: **מתני'** יהודה בפני עצמו ועשה
בפני עצמו מתכפר לו בפני עצמו יהודה
עצמו העצור ועשה עם הצבור מתכפר לו עם
העצור שאין כ"ד חייבין עד שירוי לבטל
מקצת ולקיים מקצת יוכן המשיח ולא
בעבורת כוכבים עד שירוי לבטל מקצת
ולקיים מקצת: **גמ'** מנהג מילי⁸ דת"ר
יהודה על הצבור ועשה עם הצבור יכול
ליביא פר לעצמו ודון נשיא מוצא מכלל
יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד מה נשיא
חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו חטא עם
העצור מתכפר לו עם הצבור אף משיח חטא
בפני עצמו מביא בפני עצמו חטא עם הצבור
מתכפר לו עם הצבור לא אם אמרת בנשיא
שכן מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים

עם הצבור ביום הכפרים הואיל ואין מחפץ
על המאנו אשר חמא הא כיצד חמא
עם הצבור היכי דמי אילמא דהוא מופלג
ה דלהן ולא כלום ובעי אתווי כשבה
לא אמאי מחכר לו בפני עצמו הא

תוספות

היאך שיך לדמותו לביד דהכח
חייבין עד שיהי הן אחרים אף

[illegible]

לכד כי שטט לוי לא פוקד דכתוב והלוים לא החמקו וגו' ס"א והא חלקין בד' כ"א) ונחלתם כך חנייתם שיעקב חלק להם את הארץ. רצום היאך יהנו לדגליה ב ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמייהוד. ביום השבוע

4

עין משפט
נר מצוה

ה' א' ת"י ייבן חסד' שנתו הלכה ב'
 קנה עשין רח':
 ו' ב' ת"י שס פטרי ה' ו' קנה שס:
 ו' ג' ת"י שס ה' א':
 ו' ד' ת"י שס הלכה ד':
 ו' ה' ת"י שס ה' א':
 ו' ו' ת"י שס וספד ה' א' (ויפין)
 הלכה ב' קנה שס:

רבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible]